

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: X/14200

Érkezett: 2017 FEBR 27.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnöke

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszternek

„Ön szerint több joga van-e a vadászoknak az erdő vagy más természetközeli területek használatához, mint a kiránduló, feltöltődésre vágyó, de nem lövöldöző polgároknak?” címmel.

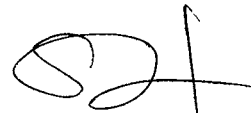
Tisztelt Miniszter Úr!

Magyarországon évtizedekre visszanyúló, egyre komolyabb konfliktus húzódik a vadászok és a kutyatartó civil lakosság között, mivel gyakran előfordul, hogy a vadászok egyszerűen lelövik a gazdáik által jóhiszeműen sétáltatott kutyát, arra hivatkozva, hogy az vadat üzött, miközben erre a feltételezett cselekményre egyáltalán semmilyen bizonyítékuk nincs. A legutóbbi eset ráadásul Budapest közigazgatási határain belül történt, ahol a zöldterületeken nemcsak kutyák, de gyerekek, családok is sétálnak, ezért hiába volt a közelben magasles, senki nem számított arra, hogy éleslőszerszerrel és vadászati tevékenységgel találkozik. Bár a hatályos szabályok szerint a kijelölt kutyafuttatókon kívül mindenhol pórázon kötelező kutyát sétáltatni, ennek megszegése csupán szabálysértést jelent, amelyre aránytalan válasz a kutya életének azonnali kioltása. A kutya társállat, sokan szinte családtagként szeretik, ezért életre szóló traumát okozhat a kutya gazdája mellőli kilövése. A kutya emellett gazdája magántulajdona is, és mint Magyarország Alaptörvénye is kimondja, magántulajdont csak közérdekből, azzal arányosan lehet korlátozni. A Párbeszéd szerint a kutya életének kioltása aránytalan korlátozást jelent egy feltételezett, de nem bizonyított cselekmény, a vad üzése által okozott kárral szemben. Egy hasonlattal élve, a szabálytalanul parkoló autós gépjárművét sem robbantják fel azonnal, hanem kerékbilincssel látják el és a tulajdonost pótdíj fizetésre kötelezik. Mindezt egy hatósági jogkörökkel ellátott személy végzi, nem olyasvalaki, aki ugyanúgy használja a területet. A kutya lelövéseivel a gazdát azonban végleg megfosztják tulajdonától és társállatától, egy, csupán az egyik fél által vélelmezett szabálysértés következtében. A tulajdon (kutya) életének kioltását ráadásul nem is hatósági személy végzi el.

- Tisztelettel kérdezem miniszter urat, Ön szerint hordoz-e magában a lakosságra nézve biztonsági kockázatot, ha Budapest közigazgatási területén belül, lakott területtől néhány száz méterre eső zöldterületeken éleslőszerrel lőnek?
- Több joga van a vadászoknak az erdő vagy más természetközeli területek használatához, mint a kiránduló, feltöltődésre vágyó, de nem lövöldöző polgároknak? Egy esetleges szabálysértés megtorlásaként, amelyet a kutyát pórázon nem tartó gazda követ el, Ön szerint jogos-e azonnali intézkedésként kilőni a kutyáját, vagyis visszavonhatatlanul és pótolhatatlanul megfosztani őt magántulajdonától?
- Kérdezem továbbá, hogy egyetért-e azzal, a kutya életének esetleges kioltását eredményező intézkedésre csak a rendészeti jogköröket is ellátó hivatásos vadász legyen jogosult?
- Ön szerint okozhat-e jogbizonytalanságot a Vtv 37 § (4) bekezdésében a „ha a tulajdonosának felderítésére nincs lehetőség” mondatrész, amikor a nyilvánosságra került példákból is tudjuk, hogy a vadászok a gazdájuktól néhány tíz méterre tartózkodó kutyákat is kilőnek a jelen törvényhelyre hivatkozva, úgy, hogy nem tesznek kísérletet (pl. kiabálással, levegőbe lövéssel), az állat tulajdonosának felderítésére?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2017. február 27.

Szabó Tímea
Független országgyűlési képviselő